

Országos sikerek után – és előtt

A Kecskeméti Állami Zeneiskola és a Kodály Iskola zetanárainak egyike-másika esténként olykor összejött egy kis együttmuzsikálásra. Így kezdődött — majd zenekaralapítással folytatódott. Ennek immár négy éve. Azóta a megyeszékhely zenei életéről nem lehet anélkül beszélni, hogy ne kerüljön szóba a Régi Zene Együttes.

— *Miért éppen régi zene?* — kérdeztem Pálkás Alberttől, az együttes egyik alapító tagjától és vezetőjétől.

— Mindnyájunkat mindig is érdekelték a zenének olyan területei, amelyek jóformán ismeretlenek számunkra, és persze, a közönségnek is. A mai zenehallgatók sokkal jobban ismerik a „modern” muzsikát, nem titkolt szándékunk tehát felfedeztetni velük a régi zenét, mert nem is gondolják, mennyire változatos, izgalmas és tartalmas. Régen nem volt megköve a zenész keze: rendszerint jól ismerték az akkori közkedvelt darabokat, s a szerző rájuk bízta, milyen hangszereken hogyan szólaltatják meg. Ez az előadói szabadság ma is rendkívül vonzó. Persze, bizonyos megkötöttségekkel is jár, hiszen mindenképpen ismerni kell hozzá a kor előadói gyakorlatát. Eddig főleg XVI–XVII. századi reneszánsz táncokat játszottunk, mostanában kacsingatunk a barokk felé, így lesz teljes a kör.

Kétméteres furulya

— *A régi zene hiteles megszólaltatásához korhű hangszerekre van szükség. Hogy lehet ezekhez hozzájutni?*

— Az első két évben saját igen rossz minőségű hangszereinken játszottunk, egyszerű blockflöteken, közismertebb nevükön furulyákon. A darabokat elviselhetetlenül hamisan szólaltattuk meg. Később a megyei tanács anyagi támogatásával eredeti kópiákat szereztünk külföldről. Azért is játszanak kevesen régi zenét, mert nehéz a hangszerekhez hozzájutni, s ha sikerül is, borsos árat kérnek értük. Együttesünknek egyébként birtokában van egy több mint kétméteres basszusfurulya, Magyarországon az egyedüli darab. Az egyik legnitkábbban használt mély, orgonahangzású blockflöte, amivel olyan profilt tudtunk kialakítani, amely Közép-Európában páratlan. Anyagi lehetőségeinktől függően újabb hangszereket szeretnénk beszerezni. Például pommert, ez az oboának egy elődje, valamint gambát, amelyet a vonós

hangszerek egyik őseinek tartanak számon.

— *Amikor legutóbb beszélgettünk, még megoldatlan volt a kottabeszerezés.*

— Azóta lényegesen javult a helyzet. A közelmúltban megalkult a CÉH művészeti alkotóközösség, amely egyik fontos feladatának tekinti a régi zene patronálását. Kottakiadással is foglalkoznak, most jelent meg az első kiadványuk, a reneszánsz magyar táncok, Czidra László gondozásában. Vállalják a kották beszerzését is.

Próbák éjnek idején

— *Az együttesben mindenki több hangszeren játszik...*

— Igen, furulyákon, görbékürtökön és ütőhangszereken Kellér Mihály, Korb Géza, Kuna Lajos, Kunáné Iglódi Éva, Lukács János és én. Héjjas Pál gordonkázik, Horváth Ágnes cseballózik, Horváth János pedig gitáron és lanton játszik. Alkalmanként vendégmuzsikusokat hívunk, szeretnénk őket is állandó társnak megnyerni.

— *Van-e támogatója, gazdája az együttesnek?*

— Korábban a BAK széchenyivárosi helyiségeiben, most szeptembertől pedig a művelődési központban is próbálunk, ott van ugyanis a cseballó. Ezenkívül teljesen függetlenek vagyunk. Szeretnénk viszont, ha egy-két intézmény vagy szerve-

zet összefogásával támogatóra lennénk. Ezzel egyértelműen anyagi segítséget várunk. Így elérhetnénk azt, hogy tagjaink munkaidő-kedvezményrel dolgozhatnának, akár minden délelőtt próbálhatnának. Ez lenne az igazi továbblépés! Most csak késő este, faradtan tudunk összejönni. Úgy érzem, kitartó, szívós munkánkkal és legutóbbi országos sikerünkkel bizonyítottunk, tehát, már egy bizonyos szint elérése után szeretnénk gazdára találni.

A rang kötelez

— *Nyár végén jó néhány meghívást kaptak rádió- és lemezfelvételre, hangversenyre.*

— Augusztusban rendezték meg Mihályiban az I. Országos Amatőr Régi Zene Fesztivált, ahol mi is részt vettünk. Valamennyi együttes önálló műsorral mutatkozott be, a produkciókhoz a művészeti vezető, Benkő Dániel és Czidra László fűzött szakmai véleményt, s a további munkánkhoz útravaló tanácsokkal is elláttak bennünket. Nagyon jólesett, s nem kis büszkeséggel töltött el bennünket, hogy Benkő Dániel megkérdezte tőlünk, miért jöttünk el egy amatőr találkozóra, amikor teljesen professzionálisan muzsikálunk. A meglepetéstől szóhoz sem jutottunk. A nagyszerű bemutatkozás eredménye az lett, hogy a Bakfark Consort gálaműsorában — a Lassus énekkvartettel együtt — felléphetünk.

November 16-ára meghívást kaptunk a Zeneakadémiára, ugyancsak a Bakfark Consort koncertjén közreműködünk, ezt pedig egy rádiófelvétel követi, ahol Susato-, Praetorius-, Brade- és Holborne-műveket játszunk. Jövőre lemezfelvételt készítenek velünk: a Bakfark Consort hangfelvételén mi adunk elő egy Holborne-darabot. Kecskeméten karácsonyi koncertet adunk, több vendégművész közreműködésével, májusban pedig közös hangversenyünk lesz a Camerata Hungaricával. Legközelebb Nyíregyházán játszunk a Bács-Kiskun megyei napokon. Nem kis dolog, hogy a nagyok — a Bakfark Consort és a Camerata Hungarica — utáni második generációs együttesek közül nekünk, kecskemétieknek sikerült elsőként országos rangot elérni. Ezek után már az eredmények is köteleznek bennünket.

Kormos Emese

